

Bruksela, dnia 26.2.2016 r.
COM(2016) 92 final

**SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
Z WDROŻENIA ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 182/2011**

**SPRAWOZDANIE KOMISJI
DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY Z WDROŻENIA
ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 182/2011**

1. Wprowadzenie

W Traktacie z Lizbony w zasadniczy sposób zmieniono strukturę uprawnień powierzanych Komisji, wprowadzając rozróżnienie między uprawnieniami przekazanymi i uprawnieniami wykonawczymi. W art. 291 ust. 3 TFUE przewidziano, że, inaczej niż w przypadku aktów delegowanych na mocy art. 290 TFUE, przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień przez Komisję ustanawiane są z wyprzedzeniem w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą. Doprowadziło to do przyjęcia rozporządzenia (UE) nr 182/2011¹.

Przepisy art. 15 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 zobowiązują Komisję do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z wykonania tego rozporządzenia pięć lat po jego wejściu w życie. Niniejsze sprawozdanie spełnia ten wymóg. Koncentruje się ono na elementach nowo wprowadzonych w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011 w porównaniu z decyzją Rady 1999/468/WE, zmienioną decyzją Rady 2006/512/WE, która stanowiła obowiązujące ramy prawne przed wejściem w życie rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. Kontekst ogólny i funkcjonowanie rozporządzenia (UE) 182/2011

Rozporządzenie (UE) nr 182/2011 weszło w życie w dniu 1 marca 2011 r. Nie nakładało obowiązku podejmowania jakichkolwiek środków przez państwa członkowskie. Jeśli zaś chodzi o obowiązki nałożone na Komisję, w dniu 8 lipca 2011 r. przyjęto przewidziany w art. 9 rozporządzenia (UE) 182/2011 regulamin standardowy komitetów, który opublikowano w Dzienniku Urzędowym w dniu 12 lipca 2011 r.² Regulaminy wewnętrzne poszczególnych komitetów zostały stopniowo dostosowane do nowego regulaminu standardowego. Rejestr przewidziany w art. 10 rozporządzenia został utworzony już w 2002 r. W 2008 r. i 2011 r. przeprowadzono jego modernizację. Jest on na bieżąco udoskonalany.

Przepisy przejściowe zawarte w art. 13, przewidujące automatyczne zastosowanie nowych procedur do istniejącego prawodawstwa, oraz w art. 14, dotyczące toczących się procedur, umożliwiły natychmiastowe stosowanie rozporządzenia (UE) 182/2011 od dnia 1 marca 2011 r. i tym samym płynne przejście na nowy system.

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie roczne sprawozdania z prac komitetów³. W tabeli poniżej przedstawiono ogólne podsumowanie danych na temat prac komitetów od wejścia w życie rozporządzenia (UE) 182/2011 oraz z dwóch poprzedzających lat. Sprawozdania roczne zawierają również informacje dotyczące procedury regulacyjnej

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję, Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13–18.

² Dz.U. C 206 z 12.7.2011, s. 11.

³ Sprawozdania roczne z prac komitetów są dostępne na stronie:
<http://ec.europa.eu/transparency/regcomitology/index.cfm?do=Report.Report>

połączonej z kontrolą (RPS) przewidzianej w decyzji 1999/468/WE, która nadal obowiązuje w przypadkach przewidzianych w akcie podstawowym⁴.

	Komitety	Opinie	Przyjęte środki	Opinie pozytywne	Brak opinii	Opinie negatywne
2009 r.	266	2 091	1 808 (131 RPS)	2 003	78	10
2010 r.	259	1 904	1 812 (164 RPS)	1 783	121	0
2011 r.*	268	1 868	1 788 (163 RPS)	1 789	75	4
2012 r.	270	1 923	1 824 (167 RPS)	1 845	78	0
2013 r.	302	1 916	1 887 (171 RPS)	1 845	50	0
2014 r.	287	1 889	1 728 (165 RPS)	1 838	51	0

Tabela 1, dane pochodzą z rocznych sprawozdań z prac komitetów. Całkowita liczba opinii pozytywnych wydanych przez komitety może się różnić od liczby aktów przyjętych przez Komisję w przypadku, gdy opinie wydano w danym roku, a akty przyjęto dopiero w następnym. * Dane dotyczą całego roku 2011.

Zasadniczo dane wskazują, że rozporządzenie umożliwiło płynne przejście w ramach systemu. Porównanie danych z okresu od 2011 r. z danymi z okresu przed stosowaniem rozporządzenia (UE) 182/2011 pokazuje, że zarówno liczba komitetów, jak i ich działalność były stabilne. W 2009 r. komitetów było 266, a w 2014 r. – 287. Podobnie w 2009 r. przyjęto 1808 środków, a w 2014 r. – 1728.

Na podstawie zebranych doświadczeń w art. 3 rozporządzenia wprowadzono szereg przepisów dotyczących prac komitetów i odzwierciedlających powszechnie stosowane praktyki, które jednak nie były wcześniej skodyfikowane. Dotyczy to m.in. przepisów o wykorzystaniu procedury pisemnej, wyraźnego wymogu, by przewodniczący komitetu znalazł rozwiązania, które cieszą się możliwie największym poparciem w komitecie, oraz możliwości wprowadzania poprawek w projekcie aktu przed głosowaniem, aby uwzględnić dyskusje prowadzone w komitecie. Te jednolite przepisy nadal obowiązywały i były pomocne w zapewnianiu prawidłowego funkcjonowania komitetów. Procedura pisemna stanowi skuteczne narzędzie i jest stosowana na szeroką skalę – w 2014 r. odbyły się 773 posiedzenia komitetów oraz przeprowadzono 893 procedury pisemne; odnośne dane liczbowe w latach poprzedzających są podobne. Komitety są najczęściej zgodne: znakomita większość wydawanych przez nie opinii (znacznie ponad 90 %) jest pozytywna i przyjmowana jednogłośnie lub w drodze konsensusu. Prawie nie ma opinii negatywnych, rzadko też komitety nie wydają żadnej opinii.

Rozporządzenie (UE) 182/2011 zapewnia kompleksowe i wyczerpujące ramy prawne umożliwiające Komisji korzystanie z jej uprawnień wykonawczych. W wyniku negocjacji dotyczących Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁵ ustalono, że instytucje będą się powstrzymywać od dodawania w ramach unijnego prawa

⁴ Zob. art. 12 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

⁵ W oparciu o COM(2015) 216 final.

wymogów proceduralnych, które mogłyby zmienić tryb kontroli przewidziany w rozporządzeniu (UE) 182/2011⁶.

W komunikacie w sprawie lepszego stanowienia prawa⁷ Komisja zobowiązała się do wprowadzenia szeregu środków mających na celu usprawnienie mechanizmów konsultacji ze społeczeństwem obywatelskim i zainteresowanymi podmiotami oraz do bardziej otwartej postawy wobec ich uwag i opinii, na wszystkich etapach prac nad strategiami politycznymi. Komisja obiecała też, że ważne akty wykonawcze wymagające opinii komitetu będą dostępne publicznie przez cztery tygodnie, co umożliwi zainteresowanym podmiotom przedstawienie swoich uwag jeszcze przed głosowaniem państw członkowskich w odpowiednim Komitecie. Takie rozwiązanie znacznie zwiększy przejrzystość w przypadku aktów wykonawczych na etapie przed głosowaniem komitetu.

3. Główne zmiany

3.1 Zmniejszenie liczby procedur komitetowych

Jednym z celów rozporządzenia (UE) 182/2011 było uproszczenie systemu przez ograniczenie liczby procedur komitetowych. Starą procedurę regulacyjną i zarządzania zastąpiono procedurą sprawdzającą, utrzymano natomiast procedurę doradczą. Ograniczenie liczby procedur nie wywołało szczególnych problemów

3.2 Ustanowienie komitetu odwoławczego

Komitet odwoławczy to nowe rozwiązanie wprowadzone w rozporządzeniu (UE) 182/2011, Zapewniło ono dodatkowy szczebel, na którym można się zająć kwestiami, co do których komitety nie są w stanie osiągnąć porozumienia. Przekazanie sprawy do komitetu odwoławczego stanowi raczej wyjątek w ramach procedury. W przypadku aktów wykonawczych, które uznano za konieczne, umożliwi kontynuację prac nad danym aktem, nawet jeśli komitet wydał opinię negatywną lub nie wydał żadnej opinii, co zazwyczaj blokuje procedurę⁸.

W dniu 29 marca 2011 r. komitet odwoławczy przyjął swój regulamin wewnętrzny. Zgodnie z art. 14 regulaminu wewnętrznego (klauzula przeglądowa) Komisja przeprowadziła już pierwszą ocenę praktycznego funkcjonowania tego regulaminu. Wyniki tej oceny przedstawiono w sprawozdaniu rocznym z prac komitetów za 2013 r.⁹

---

⁶ Oczekuje się, że podpisanie Porozumienia międzyinstytucjonalnego przez trzy instytucje nastąpi w nadchodzących tygodniach, po jego formalnym zatwierdzeniu przez Parlament Europejski.

⁷ COM(2015)215 z 19.5.2015.

⁸ Niewydanie opinii przez komitet blokuje przyjęcie aktu w przypadkach wymienionych w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) 182/2011, tzn. jeśli dany akt dotyczy opodatkowania, usług finansowych, ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa ludzi, zwierząt lub roślin, lub ostatecznych wielostronnych środków ochronnych; jeśli akt podstawowy przewiduje, że projekt aktu wykonawczego nie może zostać przyjęty w przypadku gdy nie została wydana opinia; lub jeśli zwykłą większością głosów swoich członków komitet wyraził sprzeciw wobec jego przyjęcia.

⁹ COM(2014) 572 final.

	Ogólna liczba aktów przekazanych do komitetu odwoławczego	DG/obszar polityki	Pozytywna opinia komitetu odwoławczego	Negatywna opinia komitetu odwoławczego	Brak opinii komitetu odwoławczego	Środki przyjęte w przypadku braku opinii
2011 r.	8	Środki ochrony roślin, produkty lecznicze	2	1	5	5
2012 r.	6	Genetycznie zmodyfikowana żywność i pasza	0	0	6	6
2013 r.	9	Genetycznie zmodyfikowana żywność i pasza, środki ochrony roślin, produkty biobójcze, wspólnotowy kodeks celny	0	0	9	8
2014 r.	13	Genetycznie zmodyfikowana żywność i pasza, przepisy i normy dotyczące inspekcji statków	2	0	11	11
Ogółem	36		4	1	31	30

Tabela 2, dane pochodzą z rejestru dokumentów procedury komitetowej i sprawozdań rocznych

Do tej pory obrady komitetu odwoławczego były zwoływane głównie w związku z jednym obszarem polityki, tj. zdrowiem i ochroną konsumentów, a dokładniej – w związku z genetycznie zmodyfikowaną żywnością i paszą oraz środkami ochrony roślin. Dotychczas komitet odwoławczy potwierdzał decyzję odnośnego komitetu o niewydawaniu żadnej opinii. W komunikacie Komisji w sprawie przeglądu procesu decyzyjnego dotyczącego organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO)¹⁰ przedstawiono szczegółową analizę procesu decyzyjnego w dziedzinie genetycznie zmodyfikowanej żywności i pasz.

Ogółem sprawy przekazywano do komitetu odwoławczego z podobną częstotliwością, z jaką uprzednio przedkładano je Radzie, której obecnie na podstawie nowych ram instytucjonalnych nie można już ich przedkładać. Przekazywane sprawy dotyczyły podobnych obszarów polityki i kończyły się podobnym rezultatem. Jeśli chodzi o kwestie

¹⁰ COM(2015) 176 final.

praktyczne, doświadczenie pokazuje, że niemal we wszystkich przypadkach państwa członkowskie były reprezentowane przez członków stałych przedstawicielstw.

3.3 Elastyczność Komisji w zakresie przyjmowania aktów, w przypadku których komitet nie wydał opinii (procedura sprawdzająca)

Rozporządzenie (UE) 182/2011 zapewniło Komisji większą elastyczność działania w przypadku braku większości kwalifikowanej w Komitecie opowiadającej się za projektem lub przeciw niemu (brak opinii) w ramach procedury sprawdzającej. Uprzednio zarówno procedura zarządzania, jak i procedura regulacyjna przewidywała, że jeśli komitet nie wydał opinii, a Rada nie podjęła działania, Komisja „przyjmuje” dany środek. Rozporządzenie (UE) 182/2011 stanowi, że Komisja „może” przyjąć środek, bądź jeśli opinii nie wydał dany komitet, bądź jeśli nie wydał jej komitet odwoławczy. Zwiększoną elastyczność wprowadzono, aby umożliwić Komisji ponowne rozważenie projektu aktu oraz podjęcie decyzji, czy należy przyjąć dany projekt czy też przedstawić komitetowi zmieniony projekt, z uwzględnieniem m.in. opinii przedstawionych na forum komitetu.

Ta zwiększona elastyczność nie ma jednak zastosowania w przypadku szeregu wyjątków określonych w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) 182/2011, tzn. jeśli dany akt dotyczy opodatkowania, usług finansowych, ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa ludzi, zwierząt lub roślin, lub ostatecznych wielostronnych środków ochronnych; jeśli akt podstawowy przewiduje, że projekt aktu wykonawczego nie może zostać przyjęty w przypadku gdy nie została wydana opinia (klauzula o braku opinii) lub jeśli zwykłą większością głosów swoich członków komitet wyraził sprzeciw wobec jego przyjęcia. W tych przypadkach Komisja nie ma prawa przyjąć projektu aktu. W przypadku aktów prawnych, które uznano za konieczne, przewodniczący może przedstawić komitetowi zmienioną wersję aktu wykonawczego lub też przekazać sprawę do komitetu odwoławczego. Zawarcie klauzuli o braku opinii w akcie podstawowym musi odpowiadać szczególnej potrzebie. Wymaga też odpowiedniego uzasadnienia przez prawodawcę. Od wejścia w życie rozporządzenia (UE) 182/2011 Komisja przedstawiła odnośne oświadczenia w około 30 przypadkach w odpowiedzi na wprowadzenie przez prawodawcę takiej klauzuli w akcie podstawowym bez odpowiedniego uzasadnienia. Większość dotychczasowych przypadków braku opinii dotyczyła jednak obszarów polityki, które bądź pokrywały się z obszarami polityki wskazanymi w art. 5 ust. 4, kiedy to Komisja nie może przyjąć aktu bez przekazania sprawy do komitetu odwoławczego, bądź – z obszarami, w których żaden ze wspomnianych trzech wyjątków nie ma zastosowania (w szczególności cła, rolnictwo, współpraca na rzecz rozwoju i handel), i Komisja mogła przyjąć dany akt, nie przekazując sprawy do komitetu odwoławczego.

	Brak opinii w procedurze sprawdzającej	Komisja przyjęła środek	Komisja nie przyjęła środka
2011 r.	67	63	4
2012 r.	73	70	3
2013 r.	49	47	2
2014 r.	45	42	3
Ogółem	234	222	12

Tabela 3, dane pochodzą z rejestru dokumentów procedury komitetowej (z wyłączeniem komitetu odwoławczego), mogą się różnić od danych zawartych w sprawozdaniu rocznym

Powyższe dane pokazują, że Komisja rzadko korzysta z możliwości nieprzyjmowania aktu, jeśli komitet nie wydał opinii. W praktyce jej elastyczność jest znacznie ograniczona w przypadkach dotyczących dopuszczenia produktów lub substancji, jak to ma miejsce w dziedzinie dotyczącej genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy. Komisja musi bowiem przyjąć decyzję (dopuszczającą do obrotu lub zakazującą wprowadzenia na rynek) w rozsądnym terminie. Komisja musi zająć stanowisko. W takich przypadkach Komisji jednocześnie nie wolno przyjmować projektu aktu, jeśli komitet nie wydał opinii. Aby go przyjąć, musi najpierw skierować projekt do komitetu odwoławczego. Tłumaczy to częściowo, dlaczego komitet odwoławczy dotychczas zajmował się głównie kwestiami dotyczącymi tego obszaru polityki. Aby zająć się tym szczególnym problemem w obszarze dotyczącym genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy, w oparciu o rozwiązanie wypracowane dla zatwierdzenia upraw Komisja przyjęła w kwietniu 2015 r. wniosek¹¹ mający na celu zmianę ram prawnych. Procedura udzielania zezwoleń została utrzymana, we wniosku przewidziano jednak możliwość wprowadzenia przez państwa członkowskie ograniczeń lub zakazu stosowania genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy na ich terytorium. Skorzystanie z tej możliwości musi być uzasadnione innymi powodami, niż kwestie dotyczące zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz ryzyka dla środowiska, które są analizowane na szczeblu UE.

Nowo przyznana Komisji elastyczność co do przyjęcia projektu aktu wykonawczego w przypadku braku opinii komitetu jest bardzo użyteczna. Dotychczas skorzystano z niej jedynie kilka razy¹², umożliwiła ona jednak Komisji ponowną ocenę tych projektów legislacyjnych, w przypadku których dyskusje i wyniki głosowania w komitecie pokazały, że dane środki nie cieszą się szerokim poparciem wśród jego członków.

3.4 Kryteria wyboru procedury

W rozporządzeniu (UE) 182/2011 określono kryteria wyboru procedury. W art. 2 ust. 2 określono przypadki, w jakich ogólnie przyjmuje się, że zastosowanie ma procedura sprawdzająca. Co do zasady procedura doradcza ma zastosowanie do wszystkich przypadków, w których nie obowiązuje procedura sprawdzająca. Kryteria wyboru procedury sprawdzającej są podobne do kryteriów przewidzianych w decyzji w sprawie komitologii z 1999 r. Ogólnie wybór procedur nie wydaje się budzić kontrowersji. Szczególnym wyjątkiem jest przypadek komitetu pojednawczego, rozpatrującego głównie wybór procedury (w związku z pomocą makrofinansową dla Gruzji¹³).

---

¹¹ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 w odniesieniu do umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazu stosowania genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy na swoim terytorium COM/2015/0177 final z 22.4.2015.

¹² Jednym z takich przypadków był projekt rozporządzenia wykonawczego Komisji zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 29/2012 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek, którego Komisja zdecydowała się nie przyjmować.

¹³ 2010/0390(COD).

	Akty przyjęte zgodnie z procedurą sprawdzającą	Akty przyjęte zgodnie z procedurą doradczą
2011 r.	1 311	77
2012 r.	1 591	121
2013 r.	1 579	143
2014 r.	1 437	122

Tabela 4, dane pochodzą z rejestru dokumentów procedury komitetowej, mogą się różnić od danych zawartych w sprawozdaniu rocznym

Procedura sprawdzająca jest w oczywisty sposób procedurą mającą zastosowanie do większości przypadków. Zaledwie 10 % opinii jest przyjmowanych zgodnie z procedurą doradczą. Odzwierciedla to w dużym stopniu podział między procedurę zarządzania/regulacyjną a procedurę doradczą w ramach wcześniejszego systemu.

3.5 Uprawnienia kontrolne Parlamentu Europejskiego i Rady w przypadku aktów podstawowych przyjmowanych zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą

Obaj prawodawcy muszą być na bieżąco i odpowiednio informowani o pracach komitetów za pomocą rejestru dokumentów procedury komitetowej. Prawodawcom przysługują uprawnienia kontrolne w stosunku do projektów aktów wykonawczych, których podstawą są akty przyjęte zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą. Oznacza to, że na dowolnym etapie procedury mogą oni wskazać Komisji, że projekt wykracza poza uprawnienia wykonawcze określone w akcie podstawowym. W takim przypadku Komisja musi zweryfikować projekt i poinformować Parlament Europejski i Radę, czy zamierza go utrzymać, zmienić czy też wycofać.

Dwie zasadnicze różnice w odniesieniu do poprzedniego rozwiązania polegają na tym, że nie ma już stałego okresu kontrolnego oraz że uprawnienia kontrolne przysługują także Radzie. Zniesienie miesięcznego okresu zawieszenia poprawiło wydajność procedury i nie przysporzyło problemów, szczególnie że w praktyce średni czas pomiędzy głosowaniem w komitecie a przyjęciem aktu wykonawczego wynosi 30–50 dni (czyli dłużej niż poprzedni okres jednego miesiąca). Do końca stycznia 2016 r. Rada nie skorzystała ze swoich uprawnień kontrolnych, natomiast Parlament Europejski skorzystał z nich w czterech przypadkach¹⁴. W jednym z nich Parlament Europejski przyjął rezolucję¹⁵ po przyjęciu aktu wykonawczego, w której skrytykował krótki okres między przedłożeniem sprawy do komitetu a przyjęciem aktu.

3.6 Szczegółowe wymogi proceduralne w przypadku środków ochrony handlu (środki antydumpingowe i wyrównawcze)

Nowością w stosunku do poprzedniego systemu jest to, że środki ochrony handlu (środki antydumpingowe oraz wyrównawcze) są obecnie przedkładane komitetom do kontroli, czemu towarzyszą jednak szczególne zabezpieczenia. Po pierwsze w przypadku środków antydumpingowych i wyrównawczych, w odniesieniu do których komitet nie przedstawi opinii i zwykła większość członków sprzeciwia się projektowi aktu wykonawczego, należy

¹⁴ P7_TA(2014)0096, P8_TA(2015)0409, P8_TA-PROV(2015)0456 oraz P8_TA-PROV(2015)0455.

¹⁵ P7_TA(2014)0096.

przekazać sprawę do komitetu odwoławczego. Przewidziano również konsultacje z państwami członkowskimi oraz szczególne krótsze ramy czasowe. Po drugie na etapie komitetu odwoławczego obowiązują przepisy szczegółowe, które blokują Komisję i uniemożliwiają jej przyjęcie ostatecznych wielostronnych środków, jeśli nie wydano opinii pozytywnej.

W praktyce zanim można było wprowadzić te zmiany, należało dostosować odnośne przepisy dotyczące handlu, aby decyzje podejmowane w tym obszarze zostały objęte procedurami służącymi kontroli aktów wykonawczych Komisji przez państwa członkowskie. Taka sytuacja nie miała miejsca wcześniej, więc nie można było jeszcze stosować przepisów dostosowujących rozporządzenia (UE) 182/2011. Rozporządzenie (UE) 182/2011 zaczęło mieć zatem zastosowanie w styczniu 2014 r., wraz z przyjęciem odnośnych przepisów dostosowujących¹⁶. Dotychczasowe doświadczenia w zakresie tych przepisów szczegółowych są zatem stosunkowo ograniczone i wiążą się wyłącznie z pracami jednego komitetu, a mianowicie – komitetu ds. instrumentów ochrony handlu (C 44100).

	Opinie	Przyjęte środki*	Opinie pozytywne	Brak opinii	Opinie negatywne	Komitet odwoławczy
2014 r.	35	30	25	10	0	0
2015 r.	43	43	40	2	1	0

Tabela 5, dane pochodzą z rejestru dokumentów procedury komitetowej oraz sprawozdania rocznego*. Całkowita liczba opinii pozytywnych wydanych przez komitety może się różnić od liczby aktów przyjętych przez Komisję w przypadku, gdy opinie wydano w danym roku, a akty przyjęto dopiero w następnym.

Do tej pory nie było przypadków, w których komitet nie przedstawił opinii, a zwykła większość członków sprzeciwiła się projektowi aktu wykonawczego, nie kierowano zatem spraw do komitetu odwoławczego.

3.7 Procedury szczegółowe

W art. 8 rozporządzenia (UE) 182/2011 przewidziano możliwość przyjęcia przez Komisję aktu wykonawczego bez przedstawienia go uprzednio komitetowi w przypadku wystąpienia należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby, jeśli zostało to również przewidziane w akcie podstawowym. Opinię komitetu uzyskuje się dopiero później i, jeśli zastosowanie ma procedura sprawdzająca, Komisja musi uchylić akt w przypadku opinii negatywnej. W odniesieniu do tymczasowych środków antydumpingowych i wyrównawczych zastosowanie mają przepisy szczegółowe. Komisja skorzystała z tej możliwości jedynie w kilku przypadkach, głównie w odniesieniu do aktów dotyczących instrumentów ochrony handlu i objętych procedurą doradczą.

W art. 7 zawarto kolejny przepis, zgodnie z którym przyjęcie aktów prawnych pomimo opinii negatywnej lub w przypadku braku opinii jest możliwe, jeśli służy uniknięciu znaczących zakłóceń w działaniu rynków rolnych lub uniknięciu zagrożenia dla interesów finansowych Unii. Korzystanie z tej procedury nie było dotychczas konieczne.

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014 z dnia 15 stycznia 2014 r. zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków, Dz.U. L 18 z 21.1.2014, s. 1–51.

3.8 Dostosowanie istniejących przepisów do nowych procedur

W art. 13 rozporządzenia (UE) 182/2011 przewidziano automatyczne dostosowanie wszystkich odniesień do istniejących procedur komitetowych do nowych procedur, z wyjątkiem procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą. To automatyczne dostosowanie zapewniło płynne przejście na nowy system. Jeśli zaś chodzi o obowiązujące akty ustawodawcze, zawierające odniesienia do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, w rozporządzeniu (UE) 182/2011 nie przewidziano żadnego automatycznego dostosowania. Komisja zobowiązała się do dokonania przeglądu przepisów związanych z tą procedurą w celu dostosowania ich w odpowiednim terminie zgodnie z kryteriami określonymi w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (odnośne oświadczenie opublikowano w Dzienniku Urzędowym wraz z rozporządzeniem dotyczącym procedury komitetowej¹⁷). Zgodnie z tym zobowiązaniem w 2013 r. Komisja przedstawiła trzy wnioski legislacyjne dotyczące dostosowań horyzontalnych¹⁸. Ze względu jednak na brak postępów w odnośnych negocjacjach międzyinstytucjonalnych Komisja wycofała te projekty¹⁹, co zapowiedziała w swoim programie prac²⁰ na 2015 r. W Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa²¹ Komisja zobowiązała się, że do końca 2016 r. przedstawi nowy wniosek w sprawie dostosowania aktów ustawodawczych wciąż zawierających odniesienia do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą. Zanim to jednak nastąpi, duża liczba środków nadal jest przyjmowana zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą (zob. tabela 1)²². W międzyczasie ilekroć Komisja przedstawia wniosek w sprawie zmian materialnych w przepisach pojedynczych aktów ustawodawczych odnoszących się do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, uwzględnia również w swoim wniosku dostosowanie przepisów odnoszących się do tej procedury do nowego systemu.

4. Podsumowanie

W ciągu ostatnich pięciu lat rozporządzenie (UE) nr 182/2011 umożliwiło Komisji skuteczne korzystanie z uprawnień wykonawczych pod kontrolą państw członkowskich. Istniejące ramy prawne umożliwiają skuteczną i konstruktywną współpracę pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi. Jak dotąd Komisja nie stwierdziła problemów, które wymagałyby wniosku legislacyjnego w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 182/2011 lub uzasadniałyby taki wniosek. Komisja zwraca się do Parlamentu Europejskiego i Rady o zapoznanie się z niniejszym sprawozdaniem.

---

¹⁷ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 19.

¹⁸ COM(2013) 451 final, COM(2013) 452 final oraz COM(2013) 751 final.

¹⁹ (2015/C 80/08), Dz.U. C 80 z 7.2.2015, s. 17.

²⁰ COM(2014) 910 final.

²¹ Zob. przypis 6.

²² Około 160 aktów podstawowych, dotychczas nie dostosowanych do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą (chodzi głównie o akty podstawowe, które przed wejściem w życie traktatu lizbońskiego nie wchodziły w zakres procedury współdecyzji) jest stopniowo dostosowywanych i dostosowanie to osiągnięto w większości przypadków, z kilkoma wyjątkami.